

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ผลการใช้ตัวอย่างในบทเรียนเรื่องสัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นางสาวอนงค์ เจริญ

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร. สุกัญญา	นิมานันท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุรพล	เกียนวัฒนา	กรรมการ
รองศาสตราจารย์กรองกาญจน์	อรุณรัตน์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาเวลาที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ใช้ในการเรียนบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างต่างกัน เรื่องลักษณะของสัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง 2) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในการเรียนบทเรียนเรื่องลักษณะของสัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อตัวอย่างในบทเรียนเรื่องลักษณะของสัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง 4) ศึกษาผลการเรียนของนักเรียนจากการเรียนบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างต่างกัน เรื่องลักษณะของสัตว์มีกระดูกสันหลังและไม่มีกระดูกสันหลัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยน้ำขาว ปีการศึกษา 2540 จำนวน 50 คน ดำเนินการทดลองโดยให้นักเรียนเรียนบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างต่างกันแบบ 1:1, 1:2 และ 2:1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า

1. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะจำแนกตามลักษณะใดก็ตามที่ใช้บทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างแบบ 1:1 ใช้เวลาในการเรียนน้อยกว่านักเรียนที่ใช้บทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างแบบ 1:2 และ 2:1

2. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะจำแนกตามลักษณะใดก็ตาม มีพฤติกรรมความเอาใจใส่ ความสนใจ ความตั้งใจเรียน และความกระตือรือร้นที่จะเรียนอยู่ในระดับดี ส่วนการซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

3. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะจำแนกตามลักษณะใดก็ตาม มีความคิดเห็นว่าการใช้ตัวอย่างประกอบทำให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น ตัวอย่างสามารถแทนตัวหนังสือดูแล้วเข้าใจได้ดี ตัวอย่างที่ใช้ประกอบบทเรียนมีจำนวนพอดีแล้ว การใช้ตัวอย่างประกอบบทเรียนทำให้อ่านแล้วเข้าใจดี การใช้ตัวอย่าง ซ้ำ ๆ กันในบทเรียนทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหาง่ายขึ้น และมีความพอใจต่อการเรียนบทเรียน

ส่วนความคิดเห็นต่อชนิดของตัวอย่างที่ใช้ในบทเรียนนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะจำแนกตามลักษณะใดก็ตาม ที่เรียนจากบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างแบบ 1:1 มีความคิดเห็นว่าเป็นของจริงทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีที่สุด ส่วนนักเรียนที่เรียนบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างแบบ 1:2 และ 2:1 มีความคิดเห็นว่าเป็นของจำลองและรูปภาพ ทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีที่สุด

4. นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ว่าจะจำแนกตามลักษณะใดก็ตาม ที่เรียนบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างแบบ 1:1 มีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนบทเรียนที่มีการใช้ตัวอย่างแบบ 1:2 และ 2:1

Thesis Title	Results of Using Examples in Vertebrate-Invertebrate Lessons for Prathom Suksa 5 Students, Huay Nam Khao School, Omkoi District, Chiang Mai Province		
Author	Miss Anong Jalearn		
M.Ed.	Educational Technology		
Examining Committee			
	Lect. Dr. Sukanya Nimanandh		Chairman
	Assoc. Prof. Surapon Keanwattana		Member
	Assoc. Prof. Krongkarn Arunrutana		Member

Abstract

The purposes of this research were to study 1) Time on task of Prathom Suksa 5 students using Vertebrate-Invertebrate Lessons with different types of example 2) Prathom Suksa 5 students' behaviors while studying 3) Students' opinions toward examples used in Vertebrate-Invertebrate Lessons 4) Learning results from using Vertebrate-Invertebrate Lessons. Subjects were 50 students from Huay Nam Khao School, Omkoi District, Chiang Mai Province. The subjects were assigned to one of the three groups: The Vertebrate-Invertebrate Lesson type 1:1, type 1:2, and type 2:1.

The results of this research were:

1. Most students studying Vertebrate-Invertebrate Lessons type 1:1 spent less time than students studying type 1:2 and 2:1 regardless of their characteristics.

2. Most students demonstrated attentive behavior at the high level and moderate level when questioning.

3. Most students had positive opinions toward the use of examples in the lessons, the use of examples in place of written messages, the number of examples given, and the repetitive use of examples. The students in type 1:1 group thought that the realia help them understand the lessons best while students in type 1:2 and 2:1 group preferred the use of models and pictures.

4. Most students in the type 1:1 group had higher learning results than the type 1:2 and type 2:1 group.